

med det Affnit, der omfatter Straffelovens almindelige Del, tillade vi os at gjøre Ministeriet bekendt med det Resultat, som derved er opnaaet; thi skjøndt det har været vor Tanke at vende tilbage til denne Lovforslagets almindelige Del, naar ogsaa 2den Behandling af den specielle Del var tilendebragt, og den sidste Bearbejdelse saaledes endnu ikke har fundet Sted, er Sagen dog allerede kommen paa et saadant Punkt, at det, forinden der strides videre frem, maa være afgjort, i hvilken Retning Kommissionens Arbejde skal gaa. Vi undlade derfor ikke herved at fremsende tjenstligst et Exemplar af Lovforslaget, hvori der ved hver Paragraf er anført de Ændringer, som deri formentligen bør optages tilligemed en Fremstilling af de Motiver, der begrundede de foreslaaede Ændringer.

Idet Kommissionen henholder sig til denne Motivering, vil det deraf bemærkes, at man, givende efter for en, som det forekommer os, uafviselig Nødvendighed, har blandt de ombord anvendelige Straffeartier maattet bibeholde Tappstraffen, der af os er henført under Benævnelser „legemlig Tugt“. Vi overse ikke, at en Del af Krigsmagten derved vil blive stillet under andre Vilkaar end den øvrige, men Grunden maa søges deri, at de strenge Fængselsstraffe, der kunne anvendes iland, og som danne Overgangen til Strafarbejde, ikke lade sig fuldbyrde ombord, og at der vil være en Mangel i Straffesystemet, dersom der ikke gives noget Mellemled mellem 2—4 Dages Fængsel paa Vand og Brød og Strafarbejde paa 8 Maaneder, hvilken Tidsgrense iftedetfor de i Lovforslaget nævnte 18 Maaneder vi have troet at kunne antætte som Minimum med Hensyn til denne Straffeart. Dersom noget andet Mellemled maatte kunne paavises end det, der af os er bragt i Forslag, og som kun gaar ud paa at bevare den nu bestaaende Tilstand, hvorunder sliq Straf kan anvendes i Nødstilfælde, som dog, efter hvad Erfaringen i de senere Tider har vist, vistnok kun sjældent vil indtræde, skal Kommissionen gjerne frasælde dette Straffemiddel, men i andet Fald tør den, naar Orden og Disciplin skal overholdes i Krigsskibene, ikke affære Afgangen til, at der kan tys til legemlig Straf som det yderste Middel, hvorved der tilføies den Skuldige en kortvarig, men følelig Lidelse, og hvis Tilstedeværelse som lovbestemt Straf, om den end kun sjældent faar Anvendelse, vil indvirke i høj Grad affrættende paa Mandsskabet. Naar den kun kan paalægges ved Dom og med de Indskrænkninger, som Kommissionen har foreslaaet, er Misbrug neppe at befrygte, og der vil sikkert med største Barselighed blive skredet til dens Anvendelse. Den bestaar i den hollandske og engelske Marine, derimod ikke i den tydske, svenske og norske, men de for disse Mariner gjældende Straffelove ere nyligen givne, og der kan om deres Hensigtsmæssighed endnu ikke være indvundet nogen paalidelig Erfaring. I den franske Marine blev al legemlig Straf affattet under den første Revolutions Periode, men i de paafølgende Aar viste der sig, saaledes som det fremgaar af de Forarbejder, der ligge til Grund for den nuggældende franske sømilitære Straffelov af 4de Juni 1858, en høj Grad af Slappelse i Disciplinen inden Skibsborde, som man ved denne Lov har søgt at modarbejde ved en Omorganisation af den hele sømilitære Strafferetsvæsen, uden dog deri at gjenoptage de legemlige Straffe, der i en lang Række havde været affaffede.

Det høje Ministerium vil ved Gjennemlæsningen sikkert finde, at saavel denne som de øvrige Forandringer, der ere foreslaaede i Straffekapitlet af de sømilitære Medlemmer, hvis Indsigt og Erfaring i, hvad der passer sig for Skibslivet, det væsentligt gjælder her at lade komme til orde, ere saa gennemgribende, at det i formel Henseende er ikke lidet tvivlsomt, om de kunne indpasses i dette Kapitel, eller om de ikke snarere bør danne et særegent Affnit, der giver en samlet Fremstilling af de inden Skibsborde anvendelige Straffe. Et Forslag af endnu mere gennemgribende Betydning er allerede fremsat ved Lovforslagets § 1, forsaavidt Meningen hermed er, at de militære Straffelove alene skulle tages i Betragtning ved strafbare Handlingers Paadømmelse ombord i Krigsskibene. Denne Mening har faaet sit nærmere Udtryk under Behandlingen af 3die Kapitel, idet de militære Medlemmer alle